

Hirdetések:

1. Ma a Szentföld javára tartunk **gyűjtést**.
2. A héten folytatódik a Katolikus Karitásztól meghirdetett **nagyböjti adománygyűjtés**, amely **április 2-áig tart**. A tartós ételmiszert a *Szent Anna oltárnál* gyűjtjük, a pénzadományokat pedig a *Karitásztól perselybe* lehet bedobni. A beérkező adományokat a Karitásztól munkatársai juttatják el a Cegléden és környékén élő rászorulókhöz.
3. **Szerdán este fél 7-kor felnőtt katekézis**, utána **háromnegyed 8-kor jegyeskurzus** lesz a *plébánián*.
4. **Pénteken este 6-kor keresztutat járunk** a *Templomban* a fiatalok vezetésével. Utána nagyböjti ifjúsági lelki estét tartunk, amire várjuk a 15 év feletti fiatalokat.
5. Jövő **szombaton reggel 9-től** gyermek- és ifjúsági gyóntatás lesz a *plébánián*, **este fél 6-tól** pedig közös **rózsafüzér** imádságra hívunk mindenkit a *Templomba*. A Rózsafüzér Társulat vezetésével imádkozunk az *egyházközösség lelki megújulásáért, papi és szerzetesi hivatásokért, valamint a békéért*.
6. Az Egyház minden hívőtől kéri, hogy legalább húsvétkor gyónjon meg és járuljon szentáldozáshoz. Ezt megkönnyítendő, szombat és vasárnap este fél 6-tól gyónási lehetőséget biztosítunk a *Templomban*.
7. Jövő vasárnap Urunk szenvedésének vasárnapja, virágvasárnap lesz, ami a nagyhét kezdete. A fél 10-es misén végezzük a **barkaszentelést**. Aki teheti, hozzon magával barkát a szertartásra.
8. Ismét szervezünk nyáron **plébániai családi tábort**! Tavaly nagyon jól éreztük magunkat! Gyertek velünk az idén (is)! **Időpont**: augusztus 14-18. **Helyszín**: Balatonalmádi, Ciszterci Rekreációs. A **központ** 10 percre van a strandtól, nagyon szép **környezet**, sportpályák, kenuk, **kápolna**. Csak mi leszünk, így nem zavar minket senki. **Ár**: felnőtt 15000 Ft/ fő / éj, gyermek: 10000 Ft / fő / éj. Természetesen most is megpróbálunk anyagi segítséget nyújtani azoknak, akiknek szüksége van! (Ez ne tartson vissza!) Jelentkezési lap hamarosan a plébánián és a sekrestyében! **További információ**: Ecseriné Simon Szilvia (06305731196). **Jelentkezési határidő: április 15.**

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI
KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2023. március 26. XVI. évf. 13. szám

CEGLÉD RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

Cím: 2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. Tel: +36-53-311-144

Számlaszám: MKB 10103812-08250137-00000000

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

NAGYBÖJT 5. VASÁRNAPJA

A válaszos zsoltár válasza: Az Úrnál az irgalom, * és bőséges a megváltás nála.

„Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg testvérem.” (Jn 11,21)
Márta, aki ezekkel a szavakkal köszönti Jézust, és teljesen érthető módon hangot ad csalódottságának és keserűségének. Ezek a szavak egyben mély hitről is tanúskodnak: Márta hitte, hogy Jézus képes lett volna meggyógyítani a beteg Lázárt. Hitte, mert volt róla tapasztalata. Jézus ugyanis már számtalan csodát művelt addigra. Nyilvános működése szinte másról se szólt, mint gyógyító szolgálatáról, aminek nyomán a vakok visszanyerték látásukat, a sánták újra jártak, a démoni befolyás alatt állók pedig megszabadultak. Feltehetően halottak feltámasztásáról még nem jött hír, ezért gyaníthatóan fel se merült Mártában, hogy az Úr „erre is képes”. Mártához hasonlóan nekünk is arra van hitünk, amit már megtapasztaltunk. Ha például átéltük már, hogy egy beteg hozzátartozónk felépült az imádság – és az orvosi szakértelem – hatására, nagyobb hittel járunk közbe mi is betegeinkért. Ha van arról tapasztalatunk, hogy Jézus megmentett egy házasságot, ami válságba jutott, akkor sokkal nagyobb bizalommal fogunk hozzá fordulni párkapcsolati nehézségek felbukkanásakor. Tegyük fel a kérdést: Mire van hitünk? Milyen megtapasztalásaink vannak a gyógyító, szabadító, irgalmas Jézussal kapcsolatban? Ha átéltük már mi magunk is a „csodát”, gondoljunk arra vissza, emlékezzünk rá, merítsünk abból erőt!

Gyertek velünk a ceglédi plébánia család táborába!

Márciusban már nem esik jól a hideg. Jobban várom a tél végét, mint a legnagyobb januári fagy idején. Hálás vagyok egy langyos fuvallatért, a közelgő melegekért, a kemény földet áttörő koratavaszi bimbókért. Türelmetlen vagyok, gondolatban sürgetem az időt, egyre többet gondolok a nyárra, a szabadságra. A gyerekek is faggatnak, hova tervezzük a közös napokat, amelyek száma sajnos egyre kevesebb – nagyok már, járják a saját útjukat. Olvasom Szilvi hírlevelét: idén is várnak, hívnak minket a ceglédi katolikus közösség családtáborába, Balatonalmádiba. Gyorsan ránézek a naptárra, el tudunk e menni idén is...

Hogyan is csöppentünk az első plébániai táborba? Tavaly áprilisban az egyik misén hallottuk a hívást. Utaztunk Pannonhalmára Levente fiúunkhoz, az úton motoszkált bennem a gondolat: el kellene mennünk. Gábort kérdeztem, mit szól hozzá: „Oláh Gyuriék ott lesznek?” – „Mindjárt felhívom Editet.” – „Igen, megyünk a fiúkkal.” Gyorsan eldönt, hogy akkor nekünk is ott a helyünk. Nem volt bennünk elvárás, elsősorban a közösségért mentünk, úgy éreztük, Isten kér minket, töltsük Vele ezt a pár napot a barátainkkal és azokkal a keresztény testvérekkel, akik szintén meghallják Isten hívását a közösség építésre, kapcsolódásra, egymás iránti szeretet, tisztelet, és ha kell a segítség gyakorlására egy szép helyen. Mintha feladatot kaptunk volna Istentől, nem az a fontos, hol leszünk, mi a program, hanem hogy alapanyagként és egyben építőként is része legyünk egy formálódásra váró csapatnak.

Tavaly is a Balatonon voltunk, a pálkövei strand bejáratához közeli, régi üdülőtelepen. Igazi meleg, balatonozós, napsütéses, kékeges-báránnyelű idővel ajándékozott meg minket a Gondviselés. Délutánra szépen összegyűltünk, míg Péter atyára vártunk, Szilvi gyakorlott vezetésével elkezdtek a játékos és egyúttal munkás összekovácsolódást, a kötött és kötetlen beszélgetéseket, ismerkedést, a bizalomépítést. Másnap Péter atya már egy vidám, elégedett és újabb örömekekre, megtapasztalásokra váró, nyitott közösséget talált. (Köszönjük a jószívű atyának a hatalmas, lédús őszibarackokat!)

Maga a tábor infrastruktúrája olyan volt, mintha a múltba, gyerekkorunkba repített volna vissza egy láthatatlan időgép. 50 éves

kimustrált gyerekágyakon, rozoga épületben, retró menzán találtuk magunkat. Az üdülő bejáratánál az „Üvegtigris” kínálta modern, pénzköltésre csábító limonádéit, kávékölteményeit. Ha nem volt mellettem a férjem, akkor biztos az Üvegtigrisben múltatta az időt Gyurival és az élményt megkívánó táborlakókkal. A táborban nemcsak mi negyvenen voltunk, rajtunk kívül más felnőtt és gyerekcsoportok élvezték a nyarat, a szabadságot, a gondtalanságot. Az egyszerűség, puritánság, ízetlen ebéd sem szegte senki kedvét, láthatólag hatalmas pozitív ereje van a közösségeknek, a tartalmasan eltöltött közös óráknak.

A tábori életnek van egy sajátos zamata: kötött programok strukturálják az időt, nem illik kimaradni, úgy jó, ha mindenhol mindnyájan ott vagyunk. Esténként már a szabad időtöltés idején is együtt maradunk, órákig énekelünk, zenélünk, beszélgetünk. Előkerülnek az otthonról hozott léleklemelegítők, borocskák, pálinkák, hogy még jobb legyen a hangulat. Péter atya kimeríthetetlen, fáradhatatlan, a legtovább marad beszélgetni. Másnap reggel közös ima indítja a napot, megkapjuk az útravalót. A gyerekeknek külön foglalkozás jár, Szilvi, Betti ezt is megoldja. Nem maradhat ki a túra, kirándulás sem. Pálköve nagyszerű kiindulópont volt ehhez, közel a Balaton felvidéki csodás táj, elmentünk Salföldre a Pálos kolostor romhoz, felkerestük a Fülöp-hegyi kilátót, és boldog, kíváncsi játékos gyerekké váltunk a mindszentkállai mezítlábas parkban. Utána egy jó kávéval és csudafinom fagyival pihentünk a forró délutánban a környék híres fagyizójában.

Nem hagyhatom ki az élmények felsorolásából Pálköve gyöngyszem strandját, ahol pecsenyére sültünk a vérre menő vízilabda csata hevében. Mi lányok Betti (hihetetlen kezügyessége és türelme van az ügyetlenek tanítására is) vezetésével a parton is folytattuk a chotki készítést. (A tábor végére csak azért is megtanultam.) Kora este, vacsora előtt misével zártuk a napot, adtunk hálát a közösségért, egymásért, az élményekért, kaptunk áldást a folytatásra. Több korosztály: kicsi gyerekek, kritikus kamaszok, fiatal és idősebb családok és egyedülállóknak tudtuk Istent és ajándékait közösen megtapasztalni, szeretetben, egymásra nyitottan együtt lenni.

Hála Istennek, hogy ott lehettünk! *(Kuthyné Mátyus Katalin)*